

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-1009/2025-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužiteljice Tanje Marković iz Zagreba, Vrisnička ulica 14, OIB 44247771524, koju zastupa punomoćnica Branka Štajduhar, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Erste&Steiermärkische Bank d.d. iz Rijeke, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, koga zastupa punomoćnik Damir Metelko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. rujna 2026. zamjenika punomoćnice tužiteljice – odvjetnika Jakova Kevića i zamjenice punomoćnika tuženika – odvjetničke vježbenice Antonele Ivanko, 1. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se, kao neosnovan, glavni tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku ERSTE&STIERMÄRKISCHE BANK d. d., Rijeka, Jadranski Trg 3/a, OIB: 23057039320, isplatiti tužitelju TANJI MARKOVIĆ iz Zagreba, Vrisnička ulica 14, OIB: 44247771524, iznos od 643,40 EUR, zajedno sa zateznim kamatama, po kamatnoj stopi koja je do 31. prosinca 2007. propisana čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za

tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućim na iznos od:

4,43 EUR od 23.07.2010.g. do isplate
58,40 EUR od 18.08.2010.g. do isplate
58,40 EUR od 23.09.2010.g. do isplate
42,82 EUR od 27.10.2010.g. do isplate
42,82 EUR od 25.11.2010.g. do isplate
42,82 EUR od 21.12.2010.g. do isplate
42,82 EUR od 27.01.2011.g. do isplate
42,82 EUR od 23.02.2011.g. do isplate
42,82 EUR od 23.03.2011.g. do isplate
42,82 EUR od 29.04.2011.g. do isplate
24,56 EUR od 19.05.2011.g. do isplate
24,56 EUR od 28.06.2011.g. do isplate
24,56 EUR od 26.07.2011.g. do isplate
24,56 EUR od 19.08.2011.g. do isplate
24,56 EUR od 23.09.2011.g. do isplate
3,69 EUR od 29.10.2011.g. do isplate
3,69 EUR od 26.11.2011.g. do isplate
3,69 EUR od 30.12.2011.g. do isplate
3,69 EUR od 01.02.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 24.02.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 27.03.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 28.04.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 02.06.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 03.07.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 01.08.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 01.09.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 03.10.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 27.10.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 11.12.2012.g. do isplate
3,69 EUR od 04.01.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 06.02.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 02.03.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 04.04.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 10.05.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 15.06.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 06.07.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 20.07.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 19.09.2013.g. do isplate
3,69 EUR od 18.10.2013.g. do isplate

3,69 EUR od 15.11.2013.g. do isplate

3,69 EUR od 20.12.2013.g. do isplate

3,69 EUR od 24.01.2014.g. do isplate, sve u roku od 8 dana.

Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Rijeka, Jadranski Trg 3/a, OIB: 23057039320, isplatiti tužitelju TANJI MARKOVIĆ iz Zagreba, Vrisnička ulica 14, OIB: 44247771524, iznos od 10.067,21 EUR, zajedno sa zateznim kamata, po kamatnoj stopi koju određuje čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007., od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućim na iznos od:

91,16 EUR od 21.12.2010.g. do isplate

137,06 EUR od 27.01.2011.g. do isplate

132,26 EUR od 23.02.2011.g. do isplate

133,91 EUR od 23.03.2011.g. do isplate

131,43 EUR od 29.04.2011.g. do isplate

151,87 EUR od 19.05.2011.g. do isplate

187,85 EUR od 28.06.2011.g. do isplate

212,02 EUR od 26.07.2011.g. do isplate

238,40 EUR od 19.08.2011.g. do isplate

180,61 EUR od 23.09.2011.g. do isplate

171,84 EUR od 29.10.2011.g. do isplate

170,98 EUR od 26.11.2011.g. do isplate

178,59 EUR od 30.12.2011.g. do isplate

193,51 EUR od 01.02.2012.g. do isplate

194,57 EUR od 24.02.2012.g. do isplate

189,58 EUR od 27.03.2012.g. do isplate

193,15 EUR od 28.04.2012.g. do isplate

194,52 EUR od 02.06.2012.g. do isplate

190,32 EUR od 03.07.2012.g. do isplate

191,78 EUR od 01.08.2012.g. do isplate

187,61 EUR od 01.09.2012.g. do isplate

175,79 EUR od 03.10.2012.g. do isplate

188,66 EUR od 27.10.2012.g. do isplate

187,61 EUR od 11.12.2012.g. do isplate
190,96 EUR od 04.01.2013.g. do isplate
177,56 EUR od 06.02.2013.g. do isplate
185,88 EUR od 02.03.2013.g. do isplate
189,45 EUR od 04.04.2013.g. do isplate
176,95 EUR od 10.05.2013.g. do isplate
167,99 EUR od 15.06.2013.g. do isplate
168,63 EUR od 06.07.2013.g. do isplate
166,39 EUR od 20.07.2013.g. do isplate
174,86 EUR od 19.09.2013.g. do isplate
179,98 EUR od 18.10.2013.g. do isplate
181,75 EUR od 15.11.2013.g. do isplate
189,39 EUR od 20.12.2013.g. do isplate
181,97 EUR od 24.01.2014.g. do isplate
167,10 EUR od 13.02.2014.g. do isplate
170,93 EUR od 11.03.2014.g. do isplate
167,29 EUR od 08.04.2014.g. do isplate
164,77 EUR od 10.05.2014.g. do isplate
163,98 EUR od 13.06.2014.g. do isplate
165,80 EUR od 08.07.2014.g. do isplate
170,44 EUR od 02.08.2014.g. do isplate
174,85 EUR od 03.09.2014.g. do isplate
175,63 EUR od 02.10.2014.g. do isplate
179,71 EUR od 30.10.2014.g. do isplate
182,46 EUR od 29.11.2014.g. do isplate
181,33 EUR od 30.12.2014.g. do isplate
183,26 EUR od 31.01.2015.g. do isplate
183,26 EUR od 22.03.2015.g. do isplate
183,26 EUR od 16.04.2015.g. do isplate
183,26 EUR od 22.05.2015.g. do isplate
183,26 EUR od 24.06.2015.g. do isplate
183,26 EUR od 22.07.2015.g. do isplate
183,26 EUR od 22.08.2015.g. do isplate
183,26 EUR od 19.09.2015.g. do isplate, sve u roku od 8 dana.“

II. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermarkische Bank d.d. isplatiti tužiteljici Tanji Marković iznos od 4.825,36 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 8. rujna 2026. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja

Europske središnje banke, u roku od 15 dana, dok se odbija zahtjev za isplatom zatezne kamate na isti iznos s tijekom od 12. lipnja 2019. do 7. rujna 2026.

III. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika Erste&Steiermarkische Bank d.d. prema tužiteljici Tanji Marković u iznosu 961,31 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče kako slijedi:

EUR 0,66 od 20.01.2006 pa do isplate,
EUR 11,05 od 18.02.2006 pa do isplate,
EUR 13,11 od 21.03.2006 pa do isplate,
EUR 15,65 od 19.04.2006 pa do isplate,
EUR 11,87 od 23.05.2006 pa do isplate,
EUR 8,55 od 17.06.2006 pa do isplate,
EUR 18,41 od 25.7.2006 pa do isplate,
EUR 19,51 od 18.8.2006 pa do isplate,
EUR 9,05 od 26.9.2006 pa do isplate,
EUR 13,61 od 25.10.2006 pa do isplate,
EUR 22,17 od 17.11.2006 pa do isplate,
EUR 22,50 od 22.12.2006 pa do isplate,
EUR 24,85 od 24.01.2007 pa do isplate,
EUR 30,59 od 16.02.2007 pa do isplate,
EUR 23,64 od 16.03.2007 pa do isplate,
EUR 29,81 od 21.04.2007 pa do isplate,
EUR 49,33 od 26.07.2007 pa do isplate,
EUR 43,00 od 29.06.2007 pa do isplate,
EUR 47,07 od 28.07.2007 pa do isplate,
EUR 33,76 od 24.08.2007 pa do isplate,
EUR 44,17 od 25.09.2007 pa do isplate,
EUR 47,40 od 25.10.2007 pa do isplate,
EUR 35,27 od 24.11.2007 pa do isplate,
EUR 46,65 od 29.12.2007 pa do isplate,
EUR 34,95 od 31.1.2008 pa do isplate,
EUR 30,72 od 26.2.2008 pa do isplate,
EUR 18,13 od 27.3.2008 pa do isplate,
EUR 35,14 od 3.5.2008 pa do isplate,
EUR 35,49 od 28.5.2008 pa do isplate,
EUR 37,65 od 21.6.2008 pa do isplate,
EUR 43,97 od 25.7.2008 pa do isplate,
EUR 42,52 od 14.8.2008 pa do isplate,
EUR 36,52 od 01.10.2008 pa do isplate,
EUR 18,12 od 27.11.2008. pa do isplate,
EUR 6,42 od 24.12.2008. pa do isplate,

i to do dana 31.12.2007. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja

je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od dana 01.01.2023. godine po stopi koja se, za svako polugodište, određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

i

riješio je

I Dopušta se preinaka tužbe iz podneska tužiteljice od 8. rujna 2026.

II. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermarkische Bank d.d. naknaditi tužiteljici Tanji Marković troškove postupka u iznosu od 2.600,00 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5102694125 od 28. listopada 2005., prema kojemu je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio kredit u iznosu 176.642,79 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF na dan korištenja kredita. Navodi kako je predmetnim Ugovorom ugovorena promjenljiva kamatna stopa i valutna klauzula vezana uz švicarski franak, bez jasnih parametara po kojima bi tužitelj mogao biti obaviješten i imati saznanja o konkretnim stopama i tečaju koji će se primjenjivati kako će mjesečni anuiteti dospijevati niti je na iste mogao utjecati ili pregovarati s tuženikom pa su tako i kamatna stopa i tečaj za vrijeme trajanja ugovornog odnosa više puta mijenjani na štetu tužitelja. Smatra kako su obje navedene odredbe, i ona o kamatnoj stopi promjenljivoj u skladu s odlukama banke, i ona o vezanosti otplate kredita uz valutu CHF, nepoštena i ništetne, jer se o njima nije pojedinačno pregovaralo, a protivne su načelu savjesnosti i poštenja te uzrokuju značajnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu tužitelja kao potrošača. Poziva se na učinak presude donesene u kolektivnom sporu i to presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. Postavlja, stoga, tužbeni zahtjev, kojega specificira u podnesku od 8. rujna 2026., i to na način da glavnim tužbenim zahtjevom potražuje povrat preplaćenih iznosa na ime ništetne odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi u skladu s odlukama

tuženika u visini 643,40 eura sa zateznom kamatom koja na svaki mjesečni preplaćeni iznos teče od preplate do isplate te povrat iznosa od 10.067,21 eura na ime ništetnosti odredbe o vezanosti uz valutu švicarski franak sa zateznom kamatom na svaki mjesečni iznos od preplate do isplate, a postavlja i eventualno kumulirani zahtjev kojim potražuje zateznu kamatu koja je tekla na preplaćene tečajne razlike i na preplaćene razlike kamata do 30. rujna 2015. u visini od ukupno 4.825,36 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe 12. lipnja 2019. do isplate, sve uz naknadu troškova postupka tužitelju.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu tužbe. Napominje kako je u konkretnom slučaju sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu te je time tužitelj izjednačen s položajem u kojemu bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u Eur te da su prilikom provedbe konverzije uzeti u obzir cjelokupni uplaćeni iznosi. Osporava i tijek zatezne kamate, aktivnu legitimaciju, osporava tužitelju svojstvo potrošača, ističe prigovor zastare. Postavlja i prigovor radi prebijanja ukoliko sud utvrdi ništetnom pobijanu odredbu o načinu podešavanja kamatne stope (a što se osporava u cijelosti) te ističe da bi u tom slučaju imao protutražbinu prema tužitelju budući bi se između stranaka primjenjivala početno ugovorena kamatna stopa od 04,550 % (postala bi fiksna za cijelo razdoblje otplate kredita), a koji prigovor specifikira podneskom od 5. rujna 2025. na način da potražuje iznos od 961,31 eura sa zateznom kamatom od dospjeća svakog mjesečnog iznosa do isplate. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženiku.

2.1. Tuženik se na ročištu održanom 16. rujna 2026. usprotivio preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 8. rujna 2026., no sud je rješenjem koje je sastavni dio ove presude takvu preinaku dopustio, s obzirom je odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdio iznos preplate i zatezne kamate na preplatu po predmetnim ništetnim odredbama, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem, kao i nakon odluke proširenog vijeća od 27. svibnja 2026., kojim je ujednačena sudska praksa u pogledu prava potrošača u predmetima po konvertiranim ugovorima o kreditu.

3. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 28. listopada 2005., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunsjoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama tuženika te pitanje je li takvo

potraživanje zastarjelo, je li tužitelj aktivno legitimiran u ovome postupku, ima li tužitelj svojstvo potrošača te je li tužitelj izgubio pravo na povrat plaćenoga po ništetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

4. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće, po strankama predložene, dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o kreditu od 28.10.2005. i ostalu dokumentaciju vezano uz predmetni Ugovor o kreditu (list 11-96 spisa), izvršen je uvid Aneks Ugovora o kreditu od 20.1.2016. (list 193-196 spisa), u obračune plaća tužiteljice s obustavama (list 197-202 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. (list 366-380 spisa), saslušana je tužiteljica (list 413 spisa) i saslušan je svjedok Zoran Marković (list 427 spisa).

5. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, a tuženik je na ročištu za glavnu raspravu održanom 6. svibnja 2026. odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem svjedoka Danice Kozice i Željka Mlinara, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

6. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je glavni tužbeni zahtjev neosnovan, a eventualno kumulirani tužbeni zahtjev osnovan, osim u dijelu zahtjeva za isplatom tzv. procesne kamate.

7. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 28. listopada 2005., i utvrđeno da je istime ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Banke za CHF na dan odobrenja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama banke.

8. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tužena u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama

tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

9. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

10. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

11. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužiteljice o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušana je tužiteljica, kao i svjedok Zoran Marković, dok drugih

dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku, odnosno, tuženik je tijekom postupka od njih odustao.

12. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopila, jer su joj bila potrebna sredstva za kupnju stana u kojem živi i koji je korišten isključivo za privatne svrhe. Sklopila je kredit vezan uz valutu CHF, jer joj je takav predstavljen kao najpovoljniji u banci, pritom ju nitko nije upozorio na posljedice sklapanja takvog ugovora. Nije znala da rata može toliko rasti zbog promjene tečaja. Što se tiče kamatne stope znala je da je ona promjenjiva, ali nije znala niti joj je itko objasnio na koji način će se ona mijenjati. Nije imala utjecaj na sadržaj ugovora te joj je ugovor predložen na unaprijed sastavljenom obrascu od strane banke. Kredit je otplaćivala u početku trajnim nalogom na plaći koju je ugovorila sa svojim poslodavcem, a kasnije je sama uplaćivala rate. Ako ne bi mala dovoljno novaca za ratu, ratu bi podmirio njezin suprug, ali u njeno ime i za njezin račun. Sklopila je dodatak ugovoru o konverziji i tada ju također nitko nije obavijestio niti upozorio na ikakve posljedice takvog dodatka, samo je dobila šprancu i obračun.

Rata je rasla od 4.500,00 kn – 5.600,00 kn, pročitala je ugovor prije potpisivanja, ne sjeća se je li joj javni bilježnik objašnjavao odredbe ugovora, ne zna što znači termin valuta utočišta.

12.2. Iz iskaza svjedoka Zorana Markovića, supruga tužiteljice, proizlazi kako je on plaćao neke rate Ugovora iz 2005., no da je to činio u ime svoje supruge i za njezin račun.

13. Iskaz tužiteljice i svjedoka je prihvaćen, s obzirom da su iskazivali životno i logično, a iskazi su u skladu jedan s drugim, kao i s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku.

14. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 125/07 i 79/07, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužiteljice, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za uređenja stana u kojemu živi, to sud zaključuje da je tužiteljica sklopila predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača.

15. Također, na temelju prihvaćenog iskaza tužiteljice utvrđeno je da tužiteljica nije imala mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su joj pružene informacije na temelju kojih bi mogla procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a takav ugovor predložen joj je kao najpovoljniji.

15.1. Utvrđeno je i da je suprug tužiteljice pojedine rate ugovora platio u ime tužiteljice i za njezin račun, tako da je prigovor nedostatka aktivne legitimacije, kojega je iznio tuženik, ocijenjen neosnovanim.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužiteljica je postavila kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni

tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužiteljica ima svojstvo potrošača te kako nije bila informirana od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti u pogledu metodologije kojom će se mijenjati kamatna stopa određena Ugovorom.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 28. listopada 2005., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je njime ugovorena promjena kamatne stope čija visina će se mijenjati u skladu s Odlukom tuženika o kamatnoj stopi te je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora tuženik kao trgovac nije tužiteljicu kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, sadržane u Ugovoru o kreditu, koje se odnose na jednostrano promjenljivu kamatnu stopu i vezanost otplate kredita uz valutu švicarski franak, ništetne.

18. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, u skladu s odredbom čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužiteljici sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku onoga što je plaćeno po predmetnom Ugovoru i onoga što bi bilo plaćeno da Ugovor nije sadržavao ništetnu odredbu o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama tuženika.

19. Međutim, s obzirom da su stranke 28. siječnja 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužiteljica izvršila do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužiteljici mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužiteljice, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužiteljica zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

20. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenog 2022.).

21. Međutim, tužiteljica je tužbom zatražila i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, glasi:

„Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

22.2. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci proširenog vijeća od 13 sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u skladu s odredbom čl. 390. st. 2. ZPP-a, broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. u odnosu na pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s nišetnom promjenjivom kamatnom stopom i nišetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?" dao je odgovor: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s nišetnom promjenjivom kamatnom stopom i nišetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i nišetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji."

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o., a nalaz i mišljenje od 21. srpnja 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, a nijedna od stranaka nije imala nikakvih primjedbi na nalaz i mišljenje niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

23.1. U odnosu na prijedlog tuženika za dopunom vještačenja radi odgovora na pitanje je li konverzija provedena u skladu s odredbama ZID ZPK i za točno navođenje uplata izvršenih od strane supruge tužiteljice, valja navesti kako je isti prijedlog nepotreban, tako da ga sud nije prihvatio. Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi kako je konverzija provedena upravo po izračunu tuženika, kojega je tužiteljica prihvatila izjavom od 3. prosinca 2015., dok nije bilo potrebno da se izričito očituje koje od uplata je izvršio suprug tužiteljice, s obzirom je utvrđeno da je suprug tužiteljice sve uplate koje je izvršio, izvršio u ime i za račun tužiteljice.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su Erste&Steiermärkische Bank d.d. kao kreditor i tužiteljica kao korisnik kredita zaključili 28. listopada 2005. Ugovor o kreditu broj 2402006-1031162160/51400607-5102694125: (u daljnjem tekstu: Ugovor o kreditu), sa sljedećim osnovnim ugovornim elementima: iznos kredita je kunska protuvrijednost od 176.642,79 CHF obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita, za dio glavnice u visini od 130.085,19 CHF ugovoren je rok otplate od 264 mjeseca (otplata u jednakim anuitetima) te promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata koja je iznosila 4,55 % godišnje na dan sklapanja Ugovora, preostali iznos glavnice kredita u iznosu od 46.557,60 CHF, vraća se jednokratno s dospijećem zadnjeg obroka, prema otplatnom planu, dospijeće prve obveze bilo je 1. prosinca 2005., a sljedeće svakog prvog dana u mjesecu, otplata mjesečnih anuiteta, iskazanih u valuti, u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju kreditora važećem za CHF na dan plaćanja.

Prema podacima iz Izračuna konverzije po predmetnom kreditu (prihvaćen 3. prosinca 2015. od strane tužiteljice) slijedi: na dan 30. rujna 2015. nedospjela glavnica konvertiranog kredita u EUR iznosi 89.303,16 EUR, prema izračunu konverzije od 30. rujna 2015. korisnik je prema uplatama po kreditu u CHF do dana 30. rujna 2015., utvrđen manjak u odnosu na konvertirani kredit u EUR za iznos od 4.616,05 EUR. Prema obavijestima o promjenama kamatnih stopa po predmetnom kreditu proizlazi kako se u razdoblju od sklapanja Ugovora o kreditu do konverzije u kredit uz valutnu klauzulu u EUR (izračun od 30. rujna 2015.), kamatna stopa više puta mijenjala, te je iznosila: 4,55 % godišnje do zaključno anuiteta s dospijećem 1. travnja 2008., 5,10 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. svibnja 2008. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. travnja 2009., 5,45 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. svibnja 2009. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. listopada 2010., 5,20 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. studenoga 2010. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. svibnja 2011., 4,90 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. lipnja 2011. zaključno anuiteta s dospijećem 1. listopada 2011., 4,55 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. studenoga 2011. do anuiteta s dospijećem 1. siječnja 2014., 3,23 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. veljače 2014. do konca izračuna.

U skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, na temelju postavljenih zadataka, vještak je mišljenja kako slijedi: ako se promatraju samo iznosi koje je tužiteljica više platila, tada slijedi razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. prosinca 2005.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 3.177,05 CHF, odnosno 2.004,20 EUR. Zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 1.389,90 EUR. Razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. prosinca 2005.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 11.028,52 EUR. Zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 3.435,46 EUR. Ako se promatraju svi iznosi (pozitivni i negativni), tada slijedi razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. prosinca 2005.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 1.019,85 CHF, odnosno 643,40 EUR. Zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 1.259,58 EUR. Razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. prosinca 2005.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 10.067,21 EUR. Zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 2.439,10 EUR.

24.1. Nijedna od stranaka nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje niti je predložen kakav drugi dokaz na okolnost utvrđenja visine tužbenog zahtjeva, osim navedenog prijedloga tuženika za dopunom vještačenja, koji prijedlog je odbijen kao nepotreban, kako je obrazloženo pod točkom 23.1. obrazloženja ove odluke.

25. Kako je prethodno obrazloženo da tužiteljica ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO

od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022., Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. i Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo kako zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi promjenjive kamatne stope, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 1.389,90 eura, a zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi tečajnih razlika, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 3.435,46 EUR, odnosno, ukupno zatezne kamate na više plaćene razlike anuiteta zbog promjene kamatne stope i tečaja obračunate do 30. rujna 2015. iznose 4.825,36 eura, to je glavni tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, a eventualno kumulirani tužbeni zahtjev je prihvaćen.

26. Na dosuđeni iznos od 4.825,36 eura dosuđena je tužiteljici i zatezna kamata koja na taj iznos teče od podnošenja zahtjeva za njihovom isplatom, odnosno, postavljanja takvog eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva u ovom predmetu 8. rujna 2026. do isplate. Naime, zatezne kamate imaju obilježje akcesornosti, jer nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja (čl. 29. st. 1. ZOO-a). Dok glavna obveza, to jest glavni dug ne bude plaćen, zatezne kamate kao sporedna tražbina nedjeljive su od njega i čine cjelinu s glavnim dugom (to proizlazi iz čl. 160. st. 2. ZOO-a). Tek nakon podmirenja glavne novčane tražbine, ako nisu plaćene i zatezne kamate, one se osamostaljuju, obračunavaju se u apsolutnom iznosu i kao za glavnu tražbinu, radi njihove isplate, može se podnijeti tužba sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate (čl. 31. st. 2. ZOO-a).

26.1. Dakle, kako je prethodno ovom odlukom obrazloženo, glavni dio je prestao s obzirom je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur, dok je preostalo potraživanje po osnovi zatezne kamate, koja se osamostalila po prestanku glavnog duga. Odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a propisano je kako na iznos neisplaćenih kamata se mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. S obzirom da je u ovome postupku zahtjev za njihovu isplatu postavljen eventualno kumuliranim zahtjevom od 8. rujna 2026., to tužiteljica ima pravo na isplatu zateznih kamata koje na dosuđeni iznos od 4.825,36 eura u skladu s odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a teku od podnošenja takvog zahtjeva 8. rujna 2026. do isplate, a za preostalo zatraženo razdoblje od 12. lipnja 2019. do 7. rujna 2026. zahtjev za isplatom procesnih kamata odbijen je kao djelomično neosnovan.

27. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugim vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala

pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

28. S obzirom na navedeno, sud je prihvatio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev i naložio tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 4.825,36 eura sa zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 8. rujna 2026. do isplate, dok je u dijelu za isplatom procesnih kamata s tijekom od 12. lipnja 2019. do 7. rujna 2026., eventualno kumulirani tužbeni zahtjev odbijen kao djelomično neosnovan, na način naveden u izreci ove presude.

29. Tužiteljev prigovor radi prijeboja ocijenjen je neosnovanim, s obzirom se isti odnosi na prijeboj potraživanja tuženika po osnovi potplaćenih rata kad je kamata bila niža od početno ugovorene, a u ovome postupku odbijen je glavni tužbeni zahtjev s potraživanjem tužitelja po osnovi preplaćene kamate, tako da ne postoji niti potraživanje tuženika koje bi se s tim potraživanjem stavilo u prijeboj. Stoga je utvrđeno da ne postoji tražbina tuženika koju predlaže prebiti s tražbinom tužitelja, i to u visini 961,31 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od svakog mjesečnog potplaćenog iznosa do isplate te je odlučeno kao u toč. III. izreke presude.

29. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužitelja u sporu, osim u razmjerno neznatnom dijelu zbog kojega nisu nastali nikakvi posebni troškovi. Naime, tužitelj je postavio glavni i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, koji je sud prihvatio, osim u dijelu tijeka procesnih kamata, pri čemu u odnosu na glavni zahtjev nije nastao nikakav poseban trošak, tako da se u pogledu troška ima smatrati da je tužitelj u sporu uspio, osim u razmjerno neznatnom dijelu. Takvo shvaćanje proizlazi i iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 451/22 od 3. listopada 2023., u kojoj je navedeno da kada je sud odbio glavni tužbeni zahtjev, a prihvatio je podredni (eventualno kumulirani) tužbeni zahtjev pri čemu u odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev nije nastao nikakav poseban trošak, tužitelj je uspio u sporu u cijelosti i pripada mu parnični trošak u cijelosti. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava tri obrazložena podneska od 19.9.2025., 9.10.2025. i 8.9.2026. u visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), te trošak zastupanja na ročištima 20.2.2020., 1.6.2020., 6.5.2026. i 16.9.2026. u visini od 100 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), što čini ukupno 800 bodova, a uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur i za porez na dodanu vrijednost, čini iznos od 2.000,00 Eur. Tužitelju je dosuđena naknada predujma za vještačenje u visini od 600,00 Eur, tako da je tužitelju dosuđena naknada troškova u visini od 2.600,00 Eur. Na tako određen trošak tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

29.1. Tužitelju, naprotiv, u skladu s odredbom čl. 155. ZPP-a, s obzirom da nije bio potreban, nije dosuđena naknada troška sastava podnesaka od 29. svibnja 2020., s obzirom je isti predan na ročištu za koje je tužitelju dosuđena naknada za zastupanje.

U Zagrebu 1. listopada 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-fed9e**

Kontrolni broj: **00d94-66924-eadc1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.